

Ayırım Aziz Nesin'e aittir: "Bu ülkede bir profesör bir de pürüfüsür vardır."

1960'lı yıllarda Aziz Nesin'in kitapları hakkında "komünizm propagandası" gerekçesiyle dava açılır ve başkanlığını genellikle Ordinaryus Profesör Sulhi Dönmezer'in yaptığı bir kurul da bilirkişi olarak "evet, burada komünizm propagandası yapılmıştır" kararı verirdi. Mahkemenin yaptığı bu kararı hükme dönüştürmekti.

Bir keresinde şöyle olmuştu: Aziz Nesin'in kitabına matbaada el konur ve komünizm propagandası yapmaktan hakkında dava açılır. Aziz Nesin savunmasında yayınlanmamış bir kitapla propaganda yapılamayacağını belirtir. Mahkeme ise şu gerekçeyle Nesin'in aleyhinde hüküm verecektir: (o zamanki tekniğe göre düşünülürse) dizgici kitabı dizerken okumuştur, hurafatçı sayfaları hazırlarken ne yazıldığını görmüştür, sayfayı basan da gördüğüne göre, üç kişinin bilmesi propaganda anlamına gelir.

O zamandan beri ülkenin bilim dünyasındaki durum bazen daha iyi olmakla birlikte genelde değişmedi. Ünvanı doçent ve profesör olan çok kişinin dünyadan pek haberi bulunmuyor.

Türk Tarih Kurumu Başkanı Halacoğlu vardı, İngilizce bilmezdi. İyi İngilizce bilmeyeni Avrupa ülkelerinde üniversiteye almazlar ama bizde tarih kurumu başkanı olabilir.

Şu sıra Ahmet Davutoğlu'nun bir dönem Türkiye dış politikasını etkilediği söylenen kitabını, **Stra**
tejik Derinlik'

i okuyorum. Başlarda dünyadaki ilk ulusal kurtuluş savaşının Türkiye'de verildiğini söylüyor ki, ünvanı Profesör olan birisinin böyle bir hata yapmaması gerekir. Bizdeki sömürgeciliğe karşı savaş değil, savaşı kaybetmiş bir imparatorluğun bir bölümünü kurtarma savaşıydı ama ulusal kurtuluş savaşı bile desek, bunu ilk yapan Simon Bolivar'dır. İnsan dünyayı kendisinden ibaret zannetmezse bunu kolayca öğrenebilir.

Kimin söylediğini hatırlamıyorum, Albert Camus olabilir; “insan kendi gerçekliği içinde hapistir” belirlemesi doğrudur. Kendi gerçekliğiniz tabii ki olmalı ama gözünüzü dünyaya kapatmamalısınız. Kendinizi ülke ve en fazla da bölge gerçekliğiyle sınırlandırırsanız, dünyayı ülkeniz ve bölgenizden ibaret sanmaya başlarsınız.

Eğitimin kalitesinin ne kadar düştüğünü Prof. ünvanlı bazı kişilere bakarak anlayabilirsiniz. Anayasa hukuku profesörü denilince üç isim akla gelir: Server Tanilli, Mümtaz Soysal ve Burhan Kuzu. Aradaki kalite farkını görmek zor olmasa gerek...

Burada sorun sol ya da sağ görüşlü olmak değildir. Bizde bulunmasa bile değişik ülkelerde sağın esaslı fikir insanları çıkmıştır. Bizde ise sağın çok sayıda pürüfüsürü vardır. Kültür ve sanat alanında bir şey yapamadıklarından şikayet ediyorlar. İyi ama yıllardan beri tek tanınmış İslam bilgini çıkaramamış bir ülkede başka neyin olması bekleniyordu? İslamcılar ama bu alanda teori, kültür ve sanat konusunda kayda değer iş yapamamışlar. Bir sürü profesör ünvanlı insanları var ama ciddiye alınabilecek bir şey üretilmiyorlar.

Tam oran bilinmemekle birlikte bu ülkedeki doktora tezlerinin en az üçte biri aşırıdır. Eskiden bu iş daha açık yapılır, yabancı bir dilde yazılmış diyelim bir cebir kitabını çeviren profesör ünvanlı kişi yazar olarak kendi adını koyup yayınlardı. Durum ortaya çıksa da aldırın olmazdı. Şimdi daha zor ama aldırılmazlık olunca yine yapılabilir. Normalde bırakın bitirme ve doktora tezlerini, ev ödevlerinde bile hangi bölümü nereden yürüttüğünüzü hemen ortaya çıkan programlar var. Metin yazdığınızda doğaldır ki başka kaynaklardan aldıklarınız olacak, ama referans vereceksiniz. Bunu yapmadan kendinizinmiş gibi göstermeye çalıştığınızda foyanız hemen meydana çıkarılabilir.

Şimdi yapmak daha zor ama bilimde yaşanan bugünkü düzeysizlik yılların birikimi üzerinde şekillendi. Yılların başkalarının yapıtlarını referans vermeden çalma hırsızlığından bugüne gelindi.

Ortalık pürüfüsür doldu...